

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΚΑΙ Η ΜΟΙΡΑ ΤΟΥΣ

ΠΑΡΑΔΟΞΟΙ ΘΑΝΑΤΟΙ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

- Άβιμελέχ.**— Κατευνετριβή από μιά μολόπετρα.
- Αίσχύλος.**— Σκοτώθηκε από μιά χελώνα που πέσε πάνω στο κεφάλι του.
- Αιταίων.**— Τόν ζατεβροχόησαν τ'α σουλιά του.
- Άλέξανδρος ό Μέγας.**— Άπέθανε από οινόποσια.
- Άλέξιος Άγγελος.**— Τόν έπαιξε με τ'α χέρια του ό εύνοού-μένος του Μούτζουκφλος.
- Άνακρέων.**— Πίνιγχε από ρόγα σταφυλιού που ζήησε στον λαμό του.
- Άναστάσιος ό Α΄.** αυτοκράτορ του Βυζαντίου — Έπεσε ζε-ρανυόπληκτος την στιγμή που έπετίθετο κατά των έχθρών του στη μάχη.
- Άρετίνος.**— Άπέθανε άπ' τ'α πολλά γέλια.
- Βαγιάζητ.**— Άπέθανε κλεισμένος μέσα σε σιδερένιο κλουβί.
- Βάρδας Φωκάς.**— Ένω τό στρατεύμα του είτανε παρατατα-γμένα για μάχη, είδε τον Βασίλειον τον Βουλγαροκτόνον να προσ-φώνη τους στρατιώτας του, και όοησε νατ' επάνω του φοβερούς. Άλλ' αήφνης ένω έτοξε, τον βλέπουν νάλλαζόδρομη, νά σπαιατά, ν' άναβαίνει σ' ένα λοφο, να άριπτεψη, και να σωριάζεται καταγής νερούς.
- Διομήδης.**— Κατεβροχόηθη από τ'α άλογά του.
- Έμπεδοκλής.**— Έφρονέθη πεσόν στον κρατήρα της Αϊτνας ό όποσός,όπως λέγει ό μύθος, έπέταξε κατόν έξω τό σανδάλιον του.
- Θεραΐτης.**— Έφρονέθη με ένα χρονόλοπιμα.
- Ίωάννα ντ' Άλμπέρ.**— Έδηλητροχόηθη από τό γάντι της.
- Κάρολος ό Κακός.**— Κάησε με οινόπνευμα.
- Ό Δούξ της Κλαρεντίας.**— Πίνιγχε μέσα σε βαρέλι γεμάτο από κρασί της Μονεμβασίας.
- Λαοκόων.**— Έπνίγχε από δύο φειδιά.
- Λαυρέντιος.** (άγιος).— Τόν έφρησαν σε σχάρα.
- Μαργαρίτα της Βουργουνδίας.**— Πίνιγχε μέσα στα ίδια της μαλλιά.
- Μαρούας.**— Τόν έγδαρε ζωντανό ό Απόλλων γιατί συναγωνί-στηκε μαζί του στον αβλό και βγήκε νικητής.
- Μίλων ό Κρότωνιάτης.**— Τόν ζατεβροχόησαν λόζοι.
- Πύρρος.**— Πέθανε πέφτοντας σ' ένα βαρέλι, τό όποιον είχε στο έσωτερικό σιδερένιες αίχμες.
- Σοφοκλής.**— Πέθανε από χαρά.

~~~~~
 λους. Δηλαδή δεν μ'αρέσει καθόλου!
 — Καί δεν τόν αγαπάς ούτε τόσο διά, αλήθεια ; ...
 — Ω, αγαπά γι' αυτόν... που νά τή βρω ;
 — Μην τόν μισείς αόλια ;
 — Όχι. Τόν μισούσα μιά φορά, δηλαδή κινδύνεψα να τόν μι-σώσω πολύ σαν έναν τύραννο άναπόφορο. Άλλά, άμα ξαναβρήκα σένα, μαλιζώσα. Τώρα δεν τόν αγαπά βέβαια, μιά ούτε τόν μισώ.
 *Άπλως τόν ανέχομαι.
 — Πρέπει λοιπόν να μου χροστή και χάρη...
 — Ω, αν τ'όξεσε ... Ίσως, αν δεν ήσουν σύ, θα τόν είχ' άφρή-σει, θα του είχα φύγει.
 — Τό πιστεύω. Καί σ' αυτό τό άνωμεταξύ ; Άγάπησε κανέναν άλλον ;
 — Ναί.
 — Ποιον ;
 — Τόν άδερφό του, τόν Τάξη.
 — Ω !
 — Σου φαίνεται παρόξενο ;
 — Όχι. Για σένα, όχι. Στο λέω ειλικρινώς. Δεν μου διηγείται λοιπόν κι' αυτή την ιστορία ;
 *Η Δώρα έδίστασε λίγο. Θυμήθηκε την «προσβολή» που της είχε κάνει ό Τάξης και κοκκίνησε μάλιστα από θυμό. Ό Έυάγγε-λος ; με τόν άδερφό του άντρός της, τί διάβολο !... Καί της είπε ένθαρρυντικά :
 — Δεν πειράζει, μεταξύ μας... Έγώ δεν θα σε παρεγγήσω. Ξέρω καλά τή δύναμη, την παντοδυναμία του έρωτα και μπροτεί να ζήνεις πώς, σ' αυτό τό κεφάλαιο, δεν έχω πολλές προλήψεις.
 Κι' ή Δώρα του διηγήθηκε την ιστορία, χωρίς τίς ταπεινωτικές γι' αυτήν λεπτο-μέρειες. Του είπε άπλως πώς ό νέος, αφού κατάλαβε πώς την έρωτεύθηκε, κι' αυτός τρελλά, έφρυγε στην Αίγυπτο για να την ξεχάση.
 — Καί σύ ;
 — Έγώ τίποτα.
 — Έπαφες να τόν αγαπάς ;
 — Ώ, με όση εύκολία άρχισα !
 *Ό Έυάγγελος έσίκωσε τ'α χέρια του ψηλά.
 — Ω, Δώρα, Δώρα ! φώναξε. Όραία Δώρα, θελκτική, γλυκεία και τρισχαρι-τωμένη ! *Ορκίζομαι πώς δεν είδα στον κόσμο πιο άπιστη γυναίκα !

(Άκολουθεί)

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑΣΣΑΛΟΝΙΑ

Α. Κ.

*Η εμφάνισίς της κομψή και πρό πάντων ιδιότυπη χάρις στην άν-τίθεσι τής άσημένιας κόμης της και τής μελαγχρόνης φυσιογνωσίας της. Είνε από τους τύπους που ή έκφρασις του προσώπου της, είναι πλέον καταφανής όταν φορεί καπέλλο, ενώ τοναντίον χωρίς κα-πέλλο ή φυσιογνωμία της γίνεται μάλλον στερεότυπη. Τόν συνδυα-σμο που συνήθως έπιδεικναι για τίς τουαλέττες της, είναι τό γκρι άρζαν τό όποιον τόσον άρμονικά συνδέεται με την άγροσύχρον κό-μην της. Είνε όμιλιτική ή άμίλιτη, εύχάριστη ή δυσάρεση, συμπαθη-τική ή άντιπαθητική, έξυπνη ή μη έξυπνη, χουμοριστική ή πλη-κτική, σύμφωνα με την διάθεσί της ή την συμπαιθητικότητα που είναι διατεθειμένη να παραχωρήση και άνολόγως του κύβλου που θά βρεθή. Δεν έχη σημειώση καμιά άνομοσία σε συναυλία, όσον θεάται σπάνια σε θέατρα. Συμπεριλαμβάνεται μεταξύ τών «ανομι-» λόγφ άντιλήψεων και ήθους.

Η Μονταίν

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Την παρελθούσαν Τρίτην εις την αίθουσαν Ντελίσ ή πρώτη επί-σημη χορευτική συγκέντρωσις υπέρ φιλανθρωπιστικού σκοπού, για τας «παίδους έξοχάς» υπό την προστασίαν της κυρίας Έλένης Κουν-τουριώτη.

— Η έπιτροπή αποτελείτο από τας κ. κ. Μαρία Άρχειροπού-λου, κ. Λάνγκα Ρασάνο, κ. Γκούλντ, Πριγκίπισσα Ντενίτωφ, κ. Λίζ. Πασπάτι, κ. Άγγελική Άβέρωφ, κ. Λίζα Βασιλείδη, κ. Άν-δρομάχη Κάραλη, κ. Αικατερίνη Λαδοπούλου, κ. Δέσποινα Μαζι-ράκη, κ. Μαρία Μιχαλακοπούλου, κ. Ίωάννα Μπέμη, κ. Α. Νε-γρεπόντη, κ. Ίωάννα Πετροκοκκίνου, κ. Εύριδιχη Παπαφράγγου, κ. Μαρία Σωτηριάδου, κ. Διονυσία Τσουκαλά, κ. Νίνα Φωτιάδου, δίδα Έλένη Θεορά, δίδα Π. Ραφαήλ.

— Η αίθουσα του Ντελίσ ήτο πραγματικά θαυμασία. Ένα σύνολο φαντασμαγορικόν, χωρίς στις φηγουράτες τουαλέττες και τίς κομψές σιλουέττες.

— Υπερίσχυον τουαλέττες χροιοματιστές, κυρίως ρόζ, ζίτρινες, πράσινες, μωψ.

— Έν τούτοις άρκεται έλεγκάντισσες έφερον τουαλέττες μαύρες μουσελίνα και στράς ή ζωφζέτ έν συνδυασμό μαύρης «φράγγε».

— Αί πλέον θαυμασθείσαι εμφάνισεις ήσαν τής κ. Νουίμη ζωφ-ζέτ ρόζ, κ. Καλθοκορέση θαυμασία τουαλέττα, κ. Μπέμη τουα-λέττα λίαν καλαίσθητον μαύρη, κ. Χατζηλαζάρου μουσελίνα μαύρη με στράς.

— Την παρελθούσαν Πέμπτην δεξίωσις μυστίχη παρά τω κ. και τή κ. Ι. Παλαγιαννοπούλου. Η οικοδέσποινα έφερον κομψήν τουαλέττα βαθύκυανον.

— Παραφρέθησαν κ. και κ. Δοσίου, συμπαθές σύνολον γκρι-άρ-ζαν, κ. και κ. Σούτζου μαύρη και πράσινη, κ. Μπουϊμπούλη τουα-λέττα μπροντίν και μαύρο καπέλλο, κ. Κόμπεριματς πολύ εύμορφη με βελούδινη μαύρη τουαλέττα και ρενάο άρζαντέ, κ. Παπαδημη-τρίου άνσάμπλ μπουά-ντέ-ρόζ, κ. και κ. Παπαδιαμαντοπούλου, τουαλέττα μπέζ, κ. και κ. Δ. Βασιλείδη μαύρη και χρυσή, κ. και δις Μεζίκη, κ. και κ. Ζίννη, κ. Μομφερράτου, κ. Π. Οικονομίδη μαύρα και πράσινο καπέλλο, κ. και κ. Νοταρά, κ. και κ. Μακκά μαύρη ζωφζέτ και ταφτά, κ. Α. Ψύλλα όρασιώτη με κόκκινα.

— Την παρελθούσαν Δευτέραν δεξίω-σις Κουν-Κάμ, ή νέα χαρτοπαικτική άτρα-είον. παρά τω κ. και τή κ. Α. Χαρισιάδη. Η οικοδέσποινα έφερον κομψήν τουα-λέττα βιολίν, ή δις Μ. Χαρισιάδη χαρι-τωμένο φόρεμα από κρέπ-ντέ-σιν ρουμπι με μαύρα καρρό λευκά.

— Παραφρέθησαν κ. και κ. Βαλλιάνου τουαλέττα μαύρη, κ. και δις Άμπατιέλ-λου ζωφζέτ πράσινη, κ. και δις Πράττεφ κρέπ-ντέ-σιν και βελούδο γκρι-μπλέ, κα-πέλλο όμοιόχρωμον κ. και δις Σκαναβή ιδιότυπον φόρεμα βιολέ και όράνζ, κ. και δις Παπαδοπούλου, μπλέ μαύρη με κόκ-κινες χάνδρες κ. και κ. Φραγκοπούλου γκρι μπλέ.

Η Μονταίν

ΔΙΑΒΑΣΤΕ

Τό 12ον φύλλον της «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ» τό ό-ποιον εκδίδεται μεθαύριον Σάββατον 11 Δεκεμβρί-ου. Αφθονία έλεκτικής ύλης και θαυμασιών ει-κόνων. Μεταξύ τών άλλων έλεκτικων περιεχομέ-νων του εινε και τ'α έξης: «Οί δυο τρελλοί» διή-γημα του Κεσσέλ, «Η Άγνωστη Νοσοκόμα» αισθηματιών διήγημα του Ούλλασασι, «Τό έρω-τικό ταξίδι» του Μπλαζάκ, «Τό Λαζετο» εύθυμο-γράφημα του Ζάκ Κονσταν, «Οί Γίγαντες διά μέσου τών Αιώνων», «Ντάνιναγ» άπ' τή ζωή τών καμπαρέ τών Παρισίων του Έρρίζου Πουλάιγ, «Η ζωή του Βαλεντίνο», «Τό γέλιο» στις διά-φορες εμφάνισεις του, «Η πραγματική ιστορία του Βερθέμου», «Ό κακός Πυροδοπιστής» διή-γημα του Πιέρ Ντεσσάν, «Τρελόι οι συγγραφείς και ποιηταί», «Οί κηδείς τών Κινέζων», κλπ. Κάθε από τ' άνωτέρω θέματα είναι πλουσιώτατα εικο-νογραφημένο. Έκτός αυτών δημοσιεύονται πολλά μικρά διήγηματα, παραμύθια, ανέκδοτα, άστετα, ποιήματα έλληνικά και ξένα, γε-λοιογραφίες κλπ.